

РЕШЕНИЕ

№ 18492

гр. София, 01.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 30.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **5513** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по жалба на „ГАЗТРЕЙД“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище [населено място],[жк], [улица], представлявано от изпълнителен директор Н. Д. В. срещу ЗПАМ № ФК-Ц2309-0474929/14.08.2023г. на Началник отдел „Оперативни дейности“ София в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б „г“ и чл.118, ал.1 от ЗДДС на „ГАЗТРЕЙД“ АД, е наложена принудителна административна мярка - запечатване на търговски обект – бензиностанция, находяща се в [населено място], [улица] и забрана на достъпа до него за срок от 7 дни, за нарушение на чл.3, ал.3 от Наредба Н-18/13.12.2006г. на МФ, вр. чл.118 ал.6 от ЗДДС. В жалбата подробно са изложени мотиви относно незаконосъобразността на оспорваната ПАМ, твърди се, че констатираното нарушение не изпълнява фактическия състав на закона, че не е налице съразмерност между наложената мярка и извършеното нарушение.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв.Т.. По същество моли съда да уважи жалбата, като сочи, че формално констатираното нарушение по никакъв начин не е довело до неотразяване на приходи, че се касае за техническа грешка при въвеждане на данните, а и в следствие са подадени всички коректни данни. Не претендира разноски.

Ответникът-началник отдел „Оперативни дейности“ София в Главна дирекция

фискален контрол в ЦУ на НАП, редовно призван, се представлява от юрк. Е., която оспорва жалбата и моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 11.05.2023г. е извършена проверка на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ПР на ЗДДС - бензиностанция, находяща се в [населено място], [улица], стопанисван от „ГАЗТРЕЙД“ АД, ЕИК[ЕИК].

При проверката било установено, че в обекта има монтирани и въведени в експлоатация, свързани дистанционно с НАП и работещи фискални устройства, както и разлика между доставеното количество гориво по документи, полученото количество гориво по нивомерна измервателна система и декларираното количество за дата 20.03.2023г. в размер на 16213.411 литра.

Резултатите от проверката са обективирани в протокол №0474929/11.05.2023г.

Констатирано е, че дружеството не е изпълнило задължението си да предава в НАП по установената дистанционна връзка данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива, че на 20.02.2023г. е установена разлика между доставеното количество гориво по документи, полученото количество гориво по нивомерна измервателна система и декларираното количество в размер на 16213.411 литра.

Предвид констатациите от извършената проверка, със заповед № ФК-Ц2309-0474929/14.08.2023г. на Началник отдел „Оперативни дейности“ София в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б „г“ и чл.118, ал.1 от ЗДДС на „ГАЗТРЕЙД“ АД, е наложена принудителна административна мярка - запечатване на търговски обект – бензиностанция, находяща се в [населено място], [улица] и забрана на достъпа до него за срок от 7 дни, за нарушение на чл.3, ал.3 от Наредба Н-18/13.12.2006г. на МФ, вр. чл.118 ал.6 от ЗДДС. Заповедта е без предварително изпълнение на наложената принудителна административна мярка.

Срещу дружеството са съставени и АУАН № F716244/18.07.2023г. за това че на 20.02.2023г. е установена разлика между доставеното количество гориво по документи, полученото количество гориво по нивомерна измервателна система и декларираното количество в размер на 16213.411 литра, като дружеството „ГАЗТРЕЙД“ АД, като доставчик/продавач на течни горива не е изпълнило задължението си да предава в НАП по установената дистанционна връзка данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива- нарушение на чл. 118, ал. 6 от ЗДДС. Въз основа на АУАН е издадено НП № 717577-F716244/09.08.2023г., с което на дружеството за така извършеното нарушение е наложена имуществена санкция в размер на 1000лв.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК вр. чл. 186, ал. 4 от ЗДДС и от надлежна страна.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 186, ал. 3 от ЗДДС. Със заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020г. изпълнителният директор на НАП е оправомощил началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна Дирекция „Фискален контрол“ към ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка запечатване на обект по чл. 186 ЗДДС.

Обжалваният акт е издаден в предписаните от закона форма и съдържание. Изложени са фактическите и правни основания за налагане на ПАМ. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обуславят отмяна на заповедта. Съгласно чл. 118, ал. 6 от ЗДДС всяко лице по ал. 1, извършващо доставки/продажби на течни горива от търговски обект, с изключение на лицата, извършващи доставки/продажби на течни горива от данъчен склад по смисъла на Закона за акцизите и данъчните складове, е длъжно да предава по дистанционна връзка на Националната агенция за приходите и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива. Разпоредбата на чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. регламентира, че всяко лице по ал. 2 е длъжно да предава на НАП по установената дистанционна връзка и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия на течни горива. За тази цел като средство за измерване от одобрен тип се използва нивомерна измервателна система за обем на течни горива с информационен изход за свързване към централно регистриращо устройство на ЕСФП и подлежи на метрологичен контрол.

В разглеждания случай, въз основа на приетите по делото писмени доказателства, се установява по несъмнен начин, че е установена разлика между доставеното количество гориво по документи, полученото количество гориво по нивомерна измервателна система и декларираното количество за дата 20.03.2023г. в размер на 16213.411 литра. Коректното подаване на данни за наличните количества горива от дружеството е било длъжимо съгласно цитираните по-горе в решението разпоредби от ЗДДС и Наредба № Н-18 от 13.12.2006г.

Въпреки установеното нарушение по чл. 118, ал. 6 от ЗДДС, настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед противоречи на материалния закон и на целите му, по следните съображения:

Независимо от формално спазената процедура и приложена материално правна норма съответстваща на установеното, настоящият състав преценява, че заповедта за налагане на ПАМ е незаконосъобразна, като издадена в несъответствие с целта на закона и при нарушение на принципа на съразмерност, предвид обстоятелствата, установени при проверката, така и в контекста на тълкуването, дадено от СЕС в решение по дело С-97/21г.

Настоящият съдебен състав намира, че при тази продължителност на срока (7 дни) се засяга съществено не само правната сфера на адресата на ПАМ и се игнорира целта на закона за защита на обществения интерес чрез налагането на адекватни на нарушението мерки. Спазването на принципа за съразмерност гарантира, че само така не би се засегнал в по-голяма степен от необходимото стопанският оборот, който е източник на приходи за бюджета, включително и с оглед целите на принудителните административни мерки, посочени в ЗАНН, свързани с предотвратяване и

преустановяване на административните нарушения и отстраняване на вредните последици от тях и целеният превантивен ефект на мярката.

В хода на административното производство не са установени данни за други извършени нарушения, и не е установено от него да са произтекли вредни последици за държавния бюджет. Налагането на ПАМ за 7 дни, съдът приема, че не би могло да се определи като съразмерно, предвид размера и вида на вредите, които биха настъпили за държавния бюджет в сравнение с тези, които биха настъпили за жалбоподателя, ако управлението от него обект бъде запечатан за срок от 7 дни.

Налагането на процесната ПАМ е несъразмерно и от гледна точка на съставеното за същото нарушение НП и наложената с него санкция. Посоченото обстоятелство, с оглед даденото тълкуване от Съда на Европейския съюз (Съда на ЕС) на чл. 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006г. относно общата система на данък върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз (Хартата) в решението от 04.05.2023г. по дело C-97/21, съставлява самостоятелно и напълно достатъчно основание да се приеме, че оспорената заповед е издадена в нарушение на целта на закона, независимо дали от формална страна ПАМ отговаря на изискванията на процесуалния и материалния закон. Това е така, тъй като съответствието на ПАМ по чл.186, ал.1 ЗДДС с правото на ЕС е разглеждано и дадено тълкуване в посоченото решение по преюдициално дело C-97/21 на Съда на ЕС, като диспозитива на решението гласи: "Член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която за едно и също неизпълнение на данъчно задължение и след провеждане на отделни и самостоятелни производства на данъчнозадължено лице може да бъде наложена мярка имуществена санкция и мярка запечатване на търговски обект, които подлежат на обжалване пред различни съдилища, доколкото посочената правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение."

Видно и от мотивите на цитираното решение на СЕС, ПАМ като процесната следва да бъде съобразена с изискването - да не надхвърля необходимото за постигане на преследваните от закона цели - точки 56 и 57 от решението. ПАМ по чл.186, ал.6 от ЗДДС е допълнителна тежест, която, преценена с оглед иницираното срещу търговеца административно-наказателно производство, надхвърля тежестта на извършеното нарушение и е в противоречие с изискванията на принципа за пропорционалност (по арг. от точки 56, 57 и 62 от решението на СЕС). Ограничението на основното право по чл. 50 от Хартата на основните права на ЕС е допустимо, ако е необходимо за постигането на легитимни цели (осигуряване събирането на ДДС). Прилагането на санкционни мерки в областта на ДДС съставлява прилагане на правото на Съюза по смисъла на член 51, параграф 1 от Хартата, на членове 2 и 273 от Директива 2006/112/ЕО, тези мерки следва да бъдат съобразени с изискването да не надхвърлят необходимото за постигане на преследваните от законодателството цели. Кумулирането на мярката по чл. 186 от ЗДДС с проведеното административно наказателно производство срещу дружеството-жалбоподател за налагане на имуществена санкция по ЗДДС не зачита правото по чл. 50 от Хартата на

основните права на ЕС, от една страна, а от друга страна - е непропорционално.
По гореизложените мотиви настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед е незаконосъобразна, поради което следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски, но доколкото не са претендирани, съдът не следва да ги присъжда.

Воден от горното, Административен съд София – град, III отделение, 79-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „ГАЗТРЕЙД“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище [населено място],[жк], [улица], представлявано от изпълнителен директор Н. Д. В. ЗПАМ № ФК-Ц2309-0474929/14.08.2023г. на Началник отдел „Оперативни дейности“ София в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.